

Czwarte piętro

Pismo Instytutu Pedagogiki
Nr 3 (3)/2022

W numerze m.in.:

- pracownicy Katedry Pedagogiki Społecznej
- wywiad z p. Dorotą Gołuch
- IX Forum Polsko-Ukraińskie
- monografie naszych pracowników

Spis treści

Tytulem wstępu...

Od redakcji..... 3

Sami o sobie

Nasi pracownicy..... 4

Anna Perkowska-Klejman.. 4

Anna Odrowąż-Coates..... 4

Michał Kwiatkowski..... 5

Anna Górka-Strzałkowska.. 5

Marta Wiatr..... 6

Marta Kulesza..... 6

Krystyna Heland-Kurzak.... 7

Katarzyna Szostakowska 7

Portret Człowieka

Wywiad z Dorotą Gołuch. 8

Dzieje się

To co było 14

Przed nami 15

Drogi i bezdroża edukacji

w czasie pandemii IX Forum

Polsko-Ukraińskie 16

Jest świetnie, będzie cudnie

..... 18

Nasze publikacje!..... 17

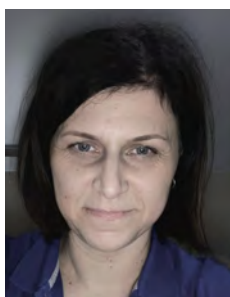
Pomocnik naukowca

Szkoła Specjalna 25

Kącik Pani Doroty

Kilka słów do... 28

Redakcja:

dr Anna Górka-Strzałkowska

dr Magdalena Ostolska

dr Beata Szurowska

dr Maria Trzcińska-Król

kontakt do redakcji:

e-mail:

4pietro@aps.edu.pl

Od redakcji

Ten numer naszego czasopisma powstał w czasach niezwykłych. Tuż obok szaleje wojna. Taka prawdziwa, jakiej dotąd większość z nas nie doświadczyła. Pandemia zrosła się z rzeczywistością i znormalniała do wymiaru codziennych rytuałów. Dlatego my, w *Czwartym piętrze* chcemy mówić o tym zwykłym rytmie uczelnianego dnia. Zauważać inność ostatnich tygodni pamiętając jednak, co powinno kierunkować nasze działania i myślenie: praca na rzecz rozwoju, pozytywnego rozwoju w każdym wymiarze i osobistym i zawodowym. Dlatego też piszemy o ludziach, o nas, naszych sprawach i dokonaniach.

Bohaterką tego numeru jest nasza Pani Dorotka Gołuch, która ma swój stały kącik na czwartym piętrze i w *Czwartym piętrze*. Znamy i cenimy ją wszyscy jako świetną sekretarkę, ale kim jest prywatnie?

Kilka słów od naszej szefowej Danusi Urygi, rzuci światło na to jak będzie wyglądał nadchodzący rok akademicki. Powstała bowiem nowa koncepcja absolwenta kierunku pedagogika, a wspólnym wysiłkiem większości z nas, utworzyły się kierunki i specjalności rozbudowujące ale i zmieniające ofertę naszej Uczelni.

Nową inicjatywą redakcji jest też duże przedsięwzięcie związane z chęcią przedstawienia wszystkich naszych Katedr i Zakładów i ich pracowników: ogólny profil jednostki i indywidualne zainteresowania, te zawodowe i prywatne. Znamy się, ale często niewiele o sobie wiemy. Może codziennie mijamy się z kimś, kto świetnie dopełniłby naszą pracę badawczą lub wybrałby się z nami na wycieczkę rowerową? Nasza kadra, to naprawdę nieprzeciętne indywidualności, w jak najlepszym sensie.

Zapraszamy więc do lektury i życzymy miłego dnia 😊

Nasi Pracownicy

W tym numerze naszego newslettera przedstawiamy sylwetki pracowników Katedry Pedagogiki Społecznej.

dr hab. Anna Perkowska-Klejman, prof. APS – kierownik Katedry Pedagogiki Społecznej

Prowadzę samodzielne badania naukowe z zakresu relacji interpersonalnych w szkole oraz refleksyjności dostrzegając w tej kategorii największy potencjał edukacyjny człowieka. Prowadzę zajęcia z zakresu: problemów społecznych, kultury szkoły, metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej, pedagogiki opiekuńczej, pedagogiki społecznej, edukacji refleksyjnej. Pracowałam jako pedagog szkolny.

W wolnych chwilach rozmyślam o wnętrzach i ich urządzeniu. Oglądam deweloperskie plany i wizualizację mieszkań i apartamentów oraz konta wnętrzarskie na Instagramie. Uwielbiam oglądać albumy prezentujące ludzi i ich domy. Kocham spędzać wakacje nad wodą.

dr hab. Anna Odrowąż-Coates, prof. APS

Zajmuję się nierównościami społecznymi i inkluzją społeczną w świetle pedagogiki społecznej, porównawczej i krytycznej. Do moich zainteresowań pozanaukowych należą wszelkie działania kreatywne, w tym

tworzenie własnych projektów muzycznych. Posiadam zamiłowanie do podróży, samochodów terenowych, psów, kotów i gryzoni.

dr hab. Michał Kwiatkowski, prof. APS

Moja wrażliwość naukowa ukierunkowana jest zazwyczaj na problemy, których sam doświadczyłem na przestrzeni życia lub które miałem okazję bezpośrednio obserwować – zaliczyłbym do nich: wybór zawodu, konsekwencje tego wyboru, specyfikę zawodową i psychologiczną pokoleń.

W życiu osobistym jestem towarzyski i rozrywkowy, ale zainteresowania mam raczej samotnicze – słuchanie bardzo mrocznej muzyki i kolekcjonowanie płyt z takową oraz literatura niepopularna, powiązana tematycznie z muzyką – choć lubię również pograć w koszykówkę, naprawiać komputery, walczyć z naturą, czy po prostu spędzać czas z rodziną.

dr Anna Górka- -Strzałkowska

Moje zainteresowania naukowe to pomoc dziecku i rodzinie w środowisku lokalnym, praca opiekuńczo-wychowawcza w szkole, dziecko-uczeń w szkole. Jestem pedagogiem szkolnym, socjoterapeutką.

W wolnym czasie lubię czytać książki podróżnicze i oglądać filmy komediowe. Uwielbiam podróże krótkie i długie.

dr Marta Wiatr

Kieruję specjalnością *Opieka nad dzieckiem i wsparcie społeczne*.

Moje zainteresowania badawcze koncentrują się wokół tematyki współczesnego rodzicielstwa oraz relacji między rodziną, szkołą i środowiskiem lokalnym.

W wolnym czasie lubię oglądać dokumentalne filmy o tematyce społecznej, czytać literaturę faktu oraz rozmawiać z ludźmi.

dr Marta Kulesza

Pedagog, psycholog, psychoterapeuta, wykładowca akademicki, a także pasjonatka jeździectwa. Zainteresowania badawcze: modele wsparcia psychopedagogicznego oparte na koncepcji zasobów, pedagogiczne i psychologiczne oddziaływania hipoterapii (heilpädagogisches Reiten).

Od ponad 15 lat pracuję z osobami w kryzysie w Poradni Zdrowia Psychicznego oraz w Poradni Leczenia Uzależnień i Współuzależnienia.

dr Krystyna Heland-Kurzak

Moje zainteresowania naukowe to przede wszystkim zagadnienia instytucjonalnych form i organizacji opieki oraz edukacji małych dzieci. Lubię spędzać każdy dzień aktywnie, głównie jeżdżąc na rowerze i biegając na długie dystanse, przygotowując się przy okazji do biegów ulicznych, takich jak Półmaraton Warszawski lub inne biegi charytatywne. Cieszę się życiem każdego dnia, co pozwala mi tworzyć nieustannie dystans wokół siebie, będąc zaangażowaną we wszystko czego się podejmuję.

dr Katarzyna Szostakowska

Moje zainteresowania naukowe dotyczą gerontologii społecznej i pracy socjalnej, a w szczególności rodziny człowieka starego w kontekście różnych wymiarów sprawowania nad nim opieki oraz przekazu międzygeneracyjnego. Prywatnie jestem mamą 4-letniego Michała. Moje hobby: jazda na rowerze, pływanie, książki beletrystyczne oraz filmy i seriale o tematyce społecznej.

Portret Człowieka

W tym numerze, zamieszczamy wywiad z Dorotą Goluch, która od początku prowadzi sekretariat Instytutu Pedagogiki. W tej szczerzej rozmowie Dorotka nie tylko dzieli się z nami historią swojej Rodziny, która jest związana z Marią Grzegorzewską, ale również pozwala na poznanie siebie, malując portret Kobiety niezwykłej, delikatnej i silnej jednocześnie.

Wywiad przeprowadziła dr Beata Szurowska.

Dorotko, z pewnością każdy kto pracuje w Instytucie Pedagogiki wie, że od lat prowadzisz sekretariat naszego Instytutu, ale niewiele osób zna Twoją historię związaną z uczelnią, a jest ona niezwykle ciekawa.

Sekretariat prowadzę od samego początku istnienia Instytutu, jednakże pracę na Uczelni rozpoczęłam 1 grudnia 1996 roku jako recepcjonistka w Domu Studenckim, który mieścił się na ulicy Spiskiej (dzisiejszy Instytut Edukacji Artystycznej). Tę pracę zaproponował mi mój dziadek, który wtedy pracował w akademiku jako nocny stróż i dozorca. Byłam młodą mężatką, która po urodzeniu dziecka

szukała pracy. Może nie był to mój szczyt marzeń, ale od czegoś trzeba było zacząć, poza tym cieszyłam się z podjęcia tej pracy, ponieważ, pozwoliła mi ona na dokończenie mojej przerwanej edukacji.

Liceum Ekonomiczne nie było Twoim pierwszym wyborem...

Rzeczywiście, moja droga edukacyjna nie była prosta z różnych powodów. Z wykształcenia jestem krawcową po Zasadniczej Szkole Odzieżowej im. Bratkovskiej na Mokotowie. Ponieważ była to tylko „zawódówka”, podjęłam decyzję o kontynuowaniu nauki w Technikum Odzieżowym, ale nie byłam do końca przekonana, czy szycie

jest tym właśnie, co chciałbym robić w życiu.

I wtedy pojawiła się miłość, o której piszesz czasem w swoich wspomnieniach na portalu społecznościowym...

Tak, była to miłość niezwykła. Uczucie przyszło niepodziewanie i z każdą chwilą spędzoną z moim narzeczoną, a potem mężem umacniało się wspólnym przeżywaniem każdego dnia. Właśnie dla Marka przerwałam naukę w technikum, ale nigdy nie żałowałam swojej decyzji. Tym bardziej, że wkrótce na świecie, po wielu problemach pojawił się nasz syn Mateusz. W tym czasie, za namową kierowniczką Domu Studenckiego (Krystyny Wojciechowskiej),

Zdjęcie ślubne
Fot. archiwum Doroty Gołuch

podjęłam naukę w Liceum Ekonomicznym. Odkąd pamiętam, zawsze „ciągnęło” mnie do cyferek, a zastanawiając się nad wyborem zawodu, wahałam się między pracą jako krawcowa lub księgowka. Pracując w Domu Studenckim, mogłam sobie pozwolić na uczenie się i przygotowanie do egzaminów, między łączaniem telefonów do studentów a wydawaniem kluczy i przyjmowaniem gości. Bardzo dobrze wspominam ten okres, bo w tym czasie w Domu Studenckim mieszkali m.in. dr Alicja Baum, dr Iwona Klonowska i wiele innych osób, które dziś pracują na naszej Uczelni.

Jednak pewnego dnia pojawiła się propozycja pracy w Instytucie Pedagogiki...

Otrzymałam informację od ówczesnej Pani Kierownik (Zofii Skąleckiej, która potem pracowała w sekretariacie Instytutu Wspomagania Rozwoju Człowieka i Edukacji), że Władze Uczelni poszukują sekretarki do nowo powstałego Instytutu Pedagogiki, którego Dyrektorem ma być Pan Prof. Franciszek Szlosek. Nie ukrywam, że

targały mną wtedy ogromne wątpliwości i emocje. Było to kuszące wyzwanie, ale jednocześnie bałam się, czy dam radę i podołam obowiązkom.

Profesor w rozmowie ze mną, opowiadając o swojej pracy w Instytucie, wielokrotnie podkreślał, jak ważną osobą byłaś zarówno na początku, kiedy tworzyła się nowa struktura oraz w późniejszych latach – podkreślał Twoją wyjątkowość, jako osoby rzetelnej, kompetentnej, zawsze gotowej do pomocy, z ciepłym, serdecznym podejściem do wszystkich Pracowników Instytutu.

To bardzo miłe, kiedy można usłyszeć tyle pochlebnych słów o sobie. To bardzo buduje, ale przede wszystkim motywuje. Współpraca z Panem Profesorem Franciszkiem Szloskiem od początku przebiegała i układała się bardzo dobrze. Chociaż muszę przyznać, że na początku, troszkę bałam się Pana Profesora. Nie wiem z czego to wynikało, może ten strach wziął się z faktu, iż zdawałam sobie sprawę z tego, że nie byłam

profesjonalną sekretarką, a której Pan Profesor się spodziewał. **Wtedy jeszcze Sekretariat i pokój Dyrektora mieściły się w jednym małym pokoju na pierwszym piętrze w budynku B...**

W tym czasie też kończono budowę budynku C, do którego mieliśmy się przeprowadzić. Jednakże zanim to nastąpiło, razem z Panem Profesorem staraliśmy się w tym małym pokoiku wspólnie budować pozycję „naszego” Instytutu - ja z pozycji administracyjnej a Pan Profesor z pozycji Dyrektora. Ten okres niejednokrotnie z Panem Profesorem wspominaliśmy potem z rozrzewnieniem. Wraz z przeprowadzką do budynku C, przybyło obowiązków, zadań do realizacji i wyzwań, bo jak wiadomo Instytut Pedagogiki, pod względem liczby osób zatrudnionych, jest instytutem największym. A ja stanęłam przed kolejnymi wyzwaniami, niekiedy bardzo trudnymi dla mnie, ale zawsze starałam się wykonywać je rzetelnie i starannie.

Wręczenie Nagrody Rektora, APS 2019
Fot. Tomasz Piotrowski

Część obowiązków była związana z działaniami wpisanymi w wizję Władz Uczelni i ówczesnego Dyrektora Instytutu – Prof. F. Szloska, które nadal są kontynuowane, np. współpraca polsko-ukraińska i organizacja Forum Polsko-Ukraińskie, czy działania związane z prowadzeniem przez Profesora Ogólnopolskiego Seminarium Badawczego...

To, właśnie wtedy po raz pierwszy jako Instytut Pedagogiki, organizowaliśmy Forum Polsko-Ukraińskie, który odbywało się w Zamku Królewskim. Były również seminaria podoktorskie organizowane cyklicznie przez Pana Profesora czy wspomniane przez Ciebie Ogólnopolskie Seminarium Badawcze, a także inne przedsięwzięcia, do których Pan Profesor przygotowywał się niezwykle starannie, dbając o najdrobniejsze szczegóły. To był też czas, kiedy miałam zaszczyt poznać Panią Profesor Nellę Grigoriewną Nyczkało, którą darzę ogromną sympatią, a o którą dziś, z racji tego co dzieje się w Ukrainie, bardzo się boję. Niezwykłym dla mnie przeżyciem było także poznanie Śp. Pana Profesora Tadeusza Nowackiego, który wywarł na mnie ogromne wrażenie.

Wiem, o czym mówisz. Ja również jestem wdzięczna Profesorowi F. Szloskowi za możliwość poznania wielu wspaniałych osób, które mocno zaznaczyły się w moim sercu, a obcowanie z samym Profesorem F. Szloskiem mocno ukształtowało mnie personalnie i zawodowo.

Ja mogę powiedzieć to samo. Z perspektywy czasu widzę jeszcze wyraźniej, że 14 lat współpracy z Panem Profesorem

nauczyły mnie bardzo dużo. Profesor F. Szlosek, był nie tylko „stanowczym szefem”, dla którego nie było rzeczy niemożliwych, ale chyba i przede wszystkim wspaniałym, ciepłym i dobrym człowiekiem. Tu będzie troszkę mojej prywaty, ale bardzo pomógł mi w życiu i zawsze, kiedy tego potrzebowałam, mogłam liczyć na wsparcie z jego strony. Pomógł mi w najtrudniejszych chwilach mojego życia, zaczynając od moich poważnych operacji bioder, aż do chwili, kiedy straciłam najbliższe mi osoby – mamę i męża. Przede wszystkim, nigdy we mnie nie zwątpił, a jeśli ja sama czułam się niepewnie, Profesor (...) podnosił jeszcze wyżej poprzeczkę, jakby dając wyraz temu, że potrafię i mogę. I dziś słowo „dziękuję”, to zbyt mało, aby wyrazić wdzięczność Panu Profesorowi, który był i zawsze będzie ważną osobą w moim życiu.

Wiem, że wcześniej bardzo ważnymi osobami w Twoim życiu byli Dziadkowie...

Dzięki Dziadkom, mogę powiedzieć, że Państwowy Instytut Pedagogiki Specjalnej (potem Wyższa Szkoła Pedagogiki Specjalnej a następnie Akademia Pedagogiki Specjalnej), to tak naprawdę mój drugi dom. Dziadków traktowałam jak rodziców, ponieważ każdy weekend, święta a nawet ferie czy wakacje spędzałam tylko u nich. Na Spiskiej, jeszcze w czasach, kiedy był tam Dom Studenta, znajdował się przepiękny ogródek, o który zawsze dbał dziadek. Latem zawsze był zadbane i zawsze pachniało w nim bzem i konwaliami. Jako dziecko lubiłam po prostu tam być. Dziadek zawsze się o mnie martwił, gdyż już jako kilkunastoletnia

dziewczynka miałam poważne problemy z nogami. Zawsze był, wspierał i pomagał. Jego śmierć była dla mnie ogromnym przeżyciem i długo nie mogłam się pogodzić z tą stratą. **Rozmawiamy w roku, który został na naszej Uczelni ogłoszony Rokiem Marii Grzegorzewskiej. Twoi dziadkowie znali Marię Grzegorzewską osobiście...**

Gdyby nie mój dziadek Władysław Sumka i babcia Stanisława Sumka, nie znałabym, oczywiście z opowiadań dziadków, Marii Grzegorzewskiej. Dziadkowie mieszkali na ulicy Spiskiej, gdzie swój pokój miała także Pani Maria. A po jej śmierci w tym pokoiku mieszkała Pani Jadwiga Pożaryska. Myślę, że była to siostrzenica Pani Marii Grzegorzewskiej, ale

Dorota Gołuch
Fot. archiwum Doroty Gołuch

nie jestem pewna, bo zwyczajnie nie pamiętam. Jako dziecko, razem z siostrą bardzo często przychodziłyśmy do Pani Jadwigi Pożaryskiej, która zawsze częstowała nas cukierkami.

I choć wiele opowieści dziadka już zapomniałam, jednak doskonale pamiętam ten pokoik, który był bardzo specyficzny, z zapachem nie do określenia, ze skrzypiącą pod stopami drewnianą podłogą, mnóstwem książek i zdjęć, które stały w każdym możliwie wolnym miejscu.

Twój Dziadek bardzo cenił Marię Grzegorzewską...

Dziadek był oczarowany Jej osobowością i wielokrotnie opowiadał o Pani Marii Grzegorzewskiej, o jej wielkim zaangażowaniu w tworzenie tej Uczelni, o sytuacjach trudnych i walce z biurokratyczną machiną, a także o tym, jak za każdym razem powtarzała, „Nie ma kaleki, jest człowiek”. Bardzo często w swoich opowiadaniach, Dziadek powracał wspomnieniami do momentu, kiedy razem z Babcią opiekowali się chorą Panią Marią. Na Spiskiej wtedy nie było centralnego ogrzewania, dlatego dziadek musiał czuwać i dokładać węgla do pieca, aby w budynku było ciepło. W czasie choroby Pani Marii Dziadek praktycznie nie wychodził z kotłowni, mówiąc, że musi pilnować, żeby się w piecu nie wypaliło, bo Pani Maria musi szybko wracać do zdrowia. Wiele było takich opowiadań, tyle, że będąc dzieckiem nie przywiązywałam do nich wagi, a dziś szczerze tego żałuję. Pozostały mi pamiętki, które odziedziczyłam po dziadku, a raczej po Pani Marii Grzegorzewskiej tj. Encyklopedia z jej podpisem i listy od pracowników. Na razie te rzeczy należą do mnie, choć myślę, że warto by było przekazać je do naszego muzeum.

Otwarcie mówisz o tym, że miałaś trudne dzieciństwo,

ponieważ Twoja Mama mimo wielu prób walki z chorobą alkoholową nie radziła sobie z rolą matki, żony, potem babci.

Mark Twain kiedyś bardzo mądrze powiedział, że „są dwa najważniejsze dni w życiu człowieka: pierwszy to dzień, w którym się urodził, a drugi to ten, w którym zrozumiał po co”. Dziś, mogę powiedzieć, że cytując ten, idealnie odzwierciedla moje życie. Nie wstydzę się mówić o chorobie mamy, bo wiem, że to ważne dla wszystkich dzieci, których rodzice nie radzą sobie z alkoholem. Wiem również jak bardzo mnie to ukształtowało. W tym trudnym okresie niezwykle ważny był tata, na barkach którego spoczął obowiązek bycia obojgiem rodziców dla swoich dzieci. I choć wiem, że przychodziło mu to z ogromną trudnością, gdyż pracował wtedy w Służbie Więziennej i niejednokrotnie musiał wyjeżdżać w konwoje, wiem, że wszystko co robił, robił dla nas - dzieci.

Twoje dzieciństwo, naznaczone było również chorobą i cierpieniem...

Jako kilkunastoletnia dziewczynka zaczęłam mieć problemy z nogami. Zaczęło się od... grania w piłkę ręczną. To był sport, który pozwalał mi zapomnieć o moich problemach a któremu oddawałam cały mój wolny czas. Jednak to właśnie przez sport zaczęły się wszystkie moje problemy ze zdrowiem – długi pobyt w szpitalu, trzy bardzo poważne operacje, które tylko na jakiś czas poprawiły mój stan zdrowia. Jednak ból, który pozostał, towarzyszył mi przez większość mojego życia. Wtedy też przychodziły nawet te najgorsze myśli.

Ale pojawił się rycerz, który odczarował te czarne myśli...

Dokładnie tak było, chociaż może białego rumaka zabrakło. Tym rycerzem był mój mąż, który zawsze był dla mnie ogromnym wsparciem, miłością mojego życia, oddanym mężem, ale przede wszystkim wspaniałym przyjacielem. To właśnie on, pomógł mi zrozumieć problemy mojej mamy i zaakceptować ją mimo jej słabości. Pokazał mi czym jest prawdziwa miłość, szacunek do

Marek Gołuch
Fot. archiwum Doroty Gołuch

drugiego człowieka, szczerść, zrozumienie, akceptacja. To właśnie on nauczył mnie, że trzeba rozmawiać i słuchać drugiego człowieka, wychodził z założenia, że tylko rozmową, kompromisem można coś zyskać. Cieszę się, że zdążył mi to wszystko pokazać, zanim odszedł.

Bo odszedł stanowczo za wcześnie. Zostałaś wdową w wieku lat 45 z synem, który również był bardzo mocno związany z tatą...

Stanowczo za wcześnie, ale wystarczająco późno, żeby nauczyć mnie jak być silną. Poza tym musiałam sobie poradzić, dla naszego syna. W tym momencie zdradzę swoją największą tajemnicę. Choć może nie

Dorota Gołuch z rodziną
Fot. archiwum Doroty Gołuch

jest to już tajemnicą, gdyż pewne fragmenty zamieszczałam na swoim koncie profilowym Facebooka. Kiedy po śmierci męża, nie mogłam się pozbierać, kiedy trauma jaką jest śmierć bliskiej osoby nie pozwalała na normalne funkcjonowanie, postanowiłam wszystkie swoje myśli i uczucia przelać na papier. Napisałam książkę, która oprócz terapii dla mnie, była podziękowaniem za 25 lat mojego małżeństwa.

Teraz to właśnie Syn jest najważniejszym mężczyzną w Twoim życiu ...

Zwłaszcza, że po śmierci męża, mimo bólu i cierpienia, okazał się niezwykle dojrzałym i odpowiedzialnym człowiekiem. Teraz dopiero widzę jak bardzo podobny jest do swojego ojca; jak dużo dobrych cech od niego przejął i jednocześnie cieszę się, że jest podobny do niego a nie do mnie. To tak, jakby Marek wciąż był z nami. Cieszy mnie również fakt, że syn podąża tą samą ścieżką kariery co jego tata, ma podobne zainteresowania i co najważniejsze podobną hierarchię wartości. Jestem z niego dumna i cieszę się, że jest dobrym człowiekiem. W życiu mojej rodziny ważna jest praca w Akademii Pedagogiki Specjalnej (związana z tradycją i historią moich Dziadków) oraz praca w służbie więziennej (bo tam pracowała większość mojej rodziny). Tym bardziej jestem dumna, że syn nie boi się wyzwań, jest trzecim pokoleniem kontynuującym pracę w Służbie Więziennej.

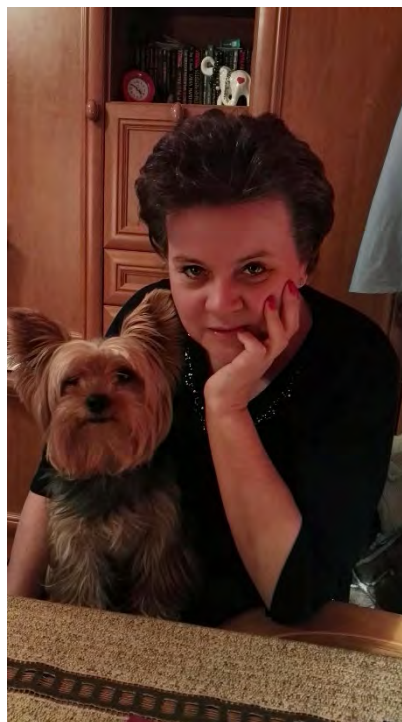
Mimo, że los nie zawsze bywał dla Ciebie łaskawy, pozostałaś ciepła, uśmiechnięta i życzliwa. Czy jest jakiś przepis na takie codzienne celebrowania szczęścia?

Myślę, że ważne jest rozpoznanie i zrozumienie tego drugiego dnia, o którym wspominałam cytując Marka Twaina. Dla mnie to ta część mojego życia, która już jest za mną. Teraz wiem, że właśnie to wszystko co przeżyłam, pokazało, jak niesamowitą wartość ma życie. W tej całej gonitwie, przez całe życie, za pieniądzem, za dobrobytem, za tym, aby mieć dobry telewizor czy drogi samochód, często zapominamy o najważniejszym.

Zapominamy o sobie. O chwilach spędzanych wspólnie, radościach z małoistotnych rzeczy, cieszenia się z błahostek. Jak wiele z nas tak naprawdę zamiast być ze sobą żyje obok siebie? Zawsze musimy pamiętać, że życie jest nieprzewidywalne i nigdy nie wiemy, kto i co jest, kto i co będzie a kogo i czego może już nie być. Tyle, że o tym już przekonujemy się zbyt późno. Czasu nie da się cofnąć, zmienić biegu wydarzeń, dlatego musimy starać się żyć tak, abyśmy mogli jeszcze z niego czerpać to co jest w nim najpiękniejsze dla siebie i dla innych.

Pomagają nam w tym bliskie osoby, ale w Twoim przypadku są to również czworonożni przyjaciele. Twoje pieski znamy z opowieści i zdjęć.

Odkąd pamiętam w moim domu zawsze były zwierzęta. Nie wyobrażam sobie życia bez nich, bo one także czegoś uczą. Zwłaszcza teraz to widzę, kiedy

Dorota Gołuch
Fot. archiwum Doroty Gołuch

mam 10-letniego yorka - Korka i rocznego shih tzu - Diego. To są dwa przeciwieństwa, które razem nie potrafią funkcjonować, a bez siebie życia nie widzą. Dziś wiem jedno, Korek mnie wysłucha a Diego pocieszy. I choć czasami dom zostaje przez nich wywrócony do góry nogami, nagrodą jest to w jak niesamowity sposób okazują swoją miłość i przywiązanie. Mimo, że Diego jest niesamowitym łobuzem (przez syna nazwany Lucyferem), bezcennym jest kiedy siadam wieczorem przed telewizorem czy też z książką a oni, każdy z innej strony wtulają się we mnie, dopraszając się głaskania i jakby chcieli powiedzieć „fajnie, że jesteś”.

Pieski, kotki i króliki są czworożnymi członkami rodzin wielu Pracowników Instytutu Pedagogiki, więc wiemy, jak dużo radości i ciepła wnoszą do domu zwierzęta.

Dorotko, w tym numerze zachęcamy Pracowników IP, do prezentowania swoich ulubionych cytatów Marii Grzegorzewskiej. Czy jest tak myśl, która dla Ciebie jest bardzo ważna i którą chciałbyś się z nami podzielić.

Bardzo ważny jest dla mnie ten cytat: *Prawda to bowiem*

wiecznie żywa, że poza przygotowaniem zawodowym człowieka, poza jego wykształceniem najistotniejszą, najbardziej podstawową wartością w jego pracy jest jego Człowieczeństwo

Maria Grzegorzewska
Każdego dnia udowadniasz nam, że potrafisz wcielić to przesłanie Marii Grzegorzewskiej w życie, bo wykonujesz swoje obowiązki profesjonalnie, otaczając nas jednocześnie opieką, z wielką cierpliwością i zrozumieniem dla naszych słabości, błędów i licznych „zapominajek”.

Dziękuję za te ciepłe słowa. Praca w instytucie i różne trudne sytuacje w życiu nauczyły mnie przede wszystkim cierpliwości, pokory, wytrwałości, empatii i pewności siebie. Być może brakuje mi czasem asertywności, ale to tylko dlatego, że pracuję z osobami wyjątkowymi i niepowtarzalnymi, a takim osobom po prostu się nie odmawia, dlatego każda pomoc, którą mogę okazać sprawia mi przyjemność i przynosi satysfakcję. Chciałabym również podziękować za możliwość tej rozmowy, bo to dla mnie duże wyróżnienie i mam poczucie, że ten wywiad powinien być przeprowadzony z zupełnie kimś innym, ważnym...

To ja dziękuję za rozmowę, w której dzielisz się z nami swoją historią. W imieniu Pracowników Instytutu Pedagogiki pragnę zapewnić, że jesteś dla nas niezwykle ważna i podziękować za pomoc, wsparcie i za to, że wnosisz w naszą zawodową codzienność ciepło i uśmiech. Dziękujemy.

Dorota Gołuch
Fot. archiwum Doroty Gołuch

To co było...

Przed nami kolejny rok wyzwań naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych...

II Interdyscyplinarna Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Szkoleniowa – *Kreatywność w Integracji*. 25 lat Inicjatywy OSPAR w APS rozpoczęła grudzień. 2 grudnia 2021 roku JM, Rektor APS, dr hab. Prof. APS Barbara Marcinkowska oficjalnie dokonała otwarcia konferencji, której celem była próba interdyscyplinarnego spojrzenia na „kreatywność w integracji”, ocena dotychczasowych doświadczeń praktycznych i koncepcji teoretycznych oraz nakreślenie możliwych kierunków ich rozwoju. Intencją organizatorów było stworzenie możliwości pogłębienia wiedzy, wymiany doświadczeń i zaprezentowania dobrych praktyk, jak również podsumowanie dotychczasowej 25-letniej historii przedsięwzięcia. W atelier konferencji odbył się kiermasz rękodzieła – WYJĄTKODZIEŁA.

Ciekawe warsztaty dramy w ramach projektu badawczego *To be or not to be* zaproponowały pani dr Ewa Dąbrowa i dr Edyta Gniado. Zajęcia odbyły się 6 grudnia 2021 roku o godz. 15.30 i dotyczyły wykorzystania dramy w rozwiązywaniu konfliktów w grupie.

W ramach Szkoły Doktorskiej 7 grudnia 2021 roku odbył się pierwszy – w roku akademickim 2021/2022 – wykład otwarty dedykowany całej społeczności akademickiej APS. Professor Mark Solms wygłosił wykład pt. *Current concepts of the unconscious and emotion in neuroscience: implications for psychoanalysis*. Spotkanie odbyło

się za pośrednictwem aplikacji MsTeams w formie zdalnej. Po wystąpieniu przewidziany był czas na zadawanie pytań oraz dzielenie się refleksjami. W drugiej części odbył się warsztat dla doktorantów Szkoły Doktorskiej APS. Ostatnie spotkanie w roku 2021 z cyklu Otwartego Seminarium Doktoranckiego odbyło się 16 grudnia „na żywo” w sali 1109 wystąpieniem pani mgr Weroniki Molińskiej pt. *Kto zagra pierwsze skrzypce? – poczucie własnej skuteczności a dobór ścieżki kariery solowej vs. zespołowej muzyka* oraz pani mgr Anny Tulej pt. *Skuteczność ośrodków readaptacyjnych w Polsce*. Seminaria doktoranckie odbywają się cyklicznie w każdy czwartek i są okazją do tego, aby przyjrzeć się obowiązującym procedurom i standardom przygotowania rozpraw doktorskich w Szkole Doktorskiej, jak również zaprezentować swoje rozprawy doktorskie. Jednocześnie zachęcamy wszystkich, w tym także osoby, które chciałyby pełnić funkcję promotora, promotora pomocniczego przyszłych doktorantów zamierzających kształcić się w Szkole Doktorskiej.

W imieniu i na prośbę Pana Prof. Mirosława J. Szymańskiego 20 grudnia 2021 roku w godz. 11.20-13.00 w aplikacji MS TEAMS odbyło się przedświąteczne „wirtualne” Ogólnopolskie Seminarium Naukowe pt. *Edukacyjne problemy współczesności*. Referat wprowadzający w dyskusję pt. *Smartfonlife*

jako (przed)ostatni bastion podwórkowej swobody dziecka? wygłosił pan dr Marek Siwicki reprezentujący Akademię Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie.

Projekt dofinansowany przez Unię Europejską *Salon językowy – Language Lounge 2022-2023*, którego koordynatorem jest dr hab. Anna Odrowąż-Coates, prof. APS zachęca do uczestnictwa zarówno pracowników administracji jak i pracowników naukowo-dydaktycznych w serii comiesięcznych półtorgodzinnych szkoleń związanych z kompetencjami międzykulturowymi oraz rozwijaniem kompetencji komunikacyjnych w języku angielskim. Spotkania odbywają się raz w miesiącu (1,5 godziny) i będą prowadzone w języku angielskim. Pierwsze spotkanie odbyło się wyjątkowo w czwartek 24 lutego 2022 roku o godz. 11.30–13.00. Warunkiem uczestnictwa w serii szkoleń i uzyskania certyfikatu uczestnictwa jest rejestracja mailowa na adres: unescochair@aps.edu.pl, podpisanie listy obecności podczas szkolenia oraz wypełnienie krótkiej anonimowej ankiety ewaluacyjnej po każdym ze spotkań. W cyklu szkoleniowym odbędzie się łącznie 20 spotkań. Gorąco zachęcamy do zapisów na serię szkoleń lub pojedyncze wydarzenia. Są one nieodpłatne i nie tylko podniosą nasze kompetencje, ale zapewnią nam interesujący przerywnik dnia pracy w relaksującej, dobrej atmosferze.

Samorząd Studentów APS 3 marca 2022 roku zorganizował i zaprosił Nas – społeczność akademicką na wydarzenie pt. *Dzień przyjaźni polsko-ukraińskiej* w ramach którego odbył się kiermasz dla Ukrainy, wykład dr Ewy Odachowskiej-Rogalskiej nt. *Psychofizjologia stresu w obiektywie wojny w Ukrainie* oraz wykład dr Moniki Zimy-Parjaszewskiej nt. *Dlaczego „w Ukrainie?” a nie „na Ukrainie”? O uchodźcach i uchodźczyniach z Ukrainy w świetle zakazu dyskryminacji.*

Swoje cykliczne spotkania kontynuuje prężnie działający Zespół Tutorów i Tuterek, w celu

wymiany doświadczeń i dobrych praktyk. Koordynatorem Zespołu ds. Wdrażania Tutoringu na APS jest dr Monika Czyżewska, która bardzo sprawnie kieruje tym przedsięwzięciem. Spotkania zaplanowane są w piątki w godz. 14.00-15.00 na platformie MSTeams.

W ramach projektu *W nowe 100-lecie APS nowe do100sowania* rozpoczęły się zajęcia z języka migowego dla Pracowników Akademii Pedagogiki Specjalnej. Umożliwiają one poznanie świata osób z wadą słuchu, ich potrzeb, możliwości, ograniczeń i problemów. Dzięki tym spotkaniom będzie

możliwość poznania podstaw komunikacji w języku migowym, tworzeniu wypowiedzi i dialogów w tym języku, a także potwierdzenie swoich kompetencji w realnych sytuacjach spotkań i rozmów z użytkownikami języka migowego, czyli osobami z wadą słuchu. Zajęcie będzie prowadziła dr Katarzyna Wereszka z Zakładu Surdopedagogiki APS. Cały kurs będzie trwał 60 godzin dydaktycznych i zostanie zrealizowany w ciągu dwóch semestrów. Zapisy trwały do 11 grudnia 2021 roku.

Anna Górka-Strzałkowska

Przed nami...

Pragniemy przypomnieć już o IX Forum Polsko-Ukraińskim nt. *Drogi i bezdroża edukacji w okresie pandemii*, które jest organizowane przez Instytut Pedagogiki UMCS w Lublinie w dniach 9–10 maja 2022 roku. Pomimo, iż termin zgłaszania uczestnictwa, przesyłania tekstów minął, to nadal zachęcamy zainteresowanych do udziału i kontaktu na adres: grzegorz.sanecki@mail.umcs.pl.

Instytut Spraw Społecznych Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie zaprasza do udziału w IV Międzynarodowej Konferencji Naukowej nt. *Uniwersalizm Pracy Ludzkiej. Wyzwania dla Edukacji*. Konferencja odbędzie się w dniach 6–7 czerwca 2022 roku w Krakowie. Tematyka będzie oscylowała wokół wyzwań, jakie stoją przed edukacją w czasach szybkich zmian społecznych. Zgłoszenia należy wysłać na adres:

uniwersalizmpracy@gmail.com do 25 kwietnia 2022 roku.

Instytut Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji, Wydział Stosowanych Nauk Społecznych i Resocjalizacji Uniwersytetu warszawskiego zaprasza do udziału w Międzynarodowej Konferencji Naukowej nt. *Debaty o resocjalizacji. Idea, badania, wektory rozwoju*, która odbędzie się 18 maja 2022 roku w Bibliotece Uniwersyteckiej w Warszawie w formie stacjonarnej. Celem konferencji jest wymiana poglądów na temat działalności profilaktycznej i resocjalizacyjnej, kierunków ich rozwoju oraz efektywności na podstawie danych empirycznych, dobrych praktyk i ewaluacji. Zgłoszenia należy wysłać w formie mailowej na adres: debatoresocjalizacji.50lat.ip-sir@uw.edu.pl do 20 marca 2022 roku.

Instytut Psychologii Uniwersytetu Gdańskiego zaprasza

na VII Ogólnopolską Konferencję Naukową nt. *Psychologia w służbie rodziny*, która odbędzie się w dniach 26–27 września 2022 roku w Gdańsku. Informacje o konferencji dostępne są na stronie: www.psychologia-rodziny.ug.edu.pl.

Instytut Pedagogiki Uniwersytetu Szczecińskiego w dniach 19–22 maja 2022 roku w Międzyzdrojach organizuje Międzynarodową Konferencję nt. *Uniwersytet na rubieżach/ University in the frontier*. Szczegółowe informacje zostały zamieszczone na stronie konferencji: <https://unr.usz.edu.pl/>

Nowy Rok 2022 uroczystie rozpoczynamy dwoma wyjątkowymi wydarzeniami dla naszej Uczelni – ogłoszenie w Polsce roku 2022 Rokiem Marii Grzegorzewskiej oraz Jubileusz 100-lecia istnienia naszej Uczelni. Na bieżąco zachęcamy do odwiedzenia i obserwowania specjalnie przygotowanej strony:

100.aps.edu.pl, gdzie prezentujemy kalendarium wydarzeń obchodów Jubileuszu 100-lecia Uczelni, dorobek Marii Grzegorzewskiej oraz sylwetki osób znaczących ze względu na historię APS, jak i współczesne oblicze pedagogiki specjalnej w Polsce.

W ramach tego zachęcamy do wzięcia udziału w akcji wstawiania banerów na swoich profilach w mediach społecznościowych. Prosimy również o włączenie się w akcje upowszechniające informacje o naszej patronce, o stronie stulecia, o profilu Marii Grzegorzewskiej na FB oraz wydarzeniach jubileuszowych.

W ramach obchodów stulecia Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie organizuje

Międzynarodową Interdyscyplinarną Konferencję Naukową z cyklu OSOBA, *Acceptance, Participation, Social Solidarity – Interdisciplinary Challenges in Creating of Community for All.* <https://konferencje.aps.edu.pl/osoba/>. Tematyka oscyluje wokół rozważań na temat problemów współczesności, które nkreślone są przez następujące obszary: akceptacja, partycypacja, solidarność społeczna. Konferencja odbędzie się 26 maja 2022 roku i będzie prowadzona w trzech językach: polskim, angielskim i rosyjskim. Termin rejestracji mija 30 kwietnia 2022 roku.

Trwają również przygotowania do konferencji *Dziedzictwo akademickie dla przyszłości nauki – Academic heritage*

for the future of science, która odbędzie się w dniach 26–29 kwietnia 2022 roku w Warszawie. Celem konferencji jest popularyzacja polskiej nauki oraz dziedzictwa akademickiego a także konsolidacja polskiego środowiska zajmującego się dziedzictwem, jak również zaprezentowanie go na arenie międzynarodowej. Szczegóły pod adresem: <https://muzeauczel-niane.pl/konferencja/>

Przed nami oczywiście jeszcze wiele interesujących, owocnych spotkań naukowych, szkoleń i konferencji o których będziemy informować na bieżąco.

Anna Górka-Strzałkowska

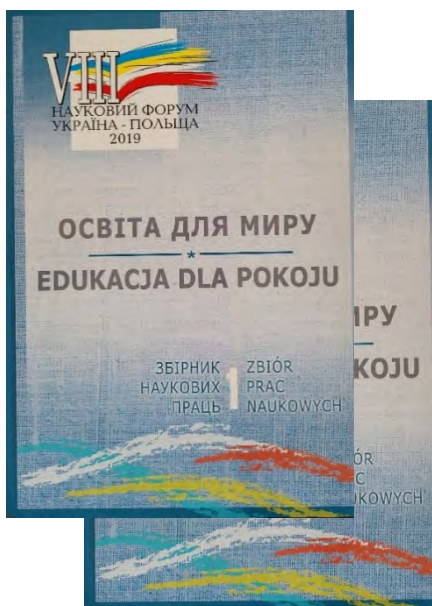
Drogi i bezdroża edukacji w okresie pandemii IX Forum Polsko-Ukraińskie

Pragniemy przypomnieć o IX Forum Polsko-Ukraińskim nt. „Drogi i bezdroża edukacji w okresie pandemii”, które jest organizowane przez Instytut Pedagogiki UMCS w Lublinie w dniach 11–12 maja 2022 roku. Pomimo, iż termin zgłaszania

uczestnictwa, przesyłania tekstów minął, to nadal zachęcamy zainteresowanych do udziału (grzegorz.sanecki@mail.umcs.pl).

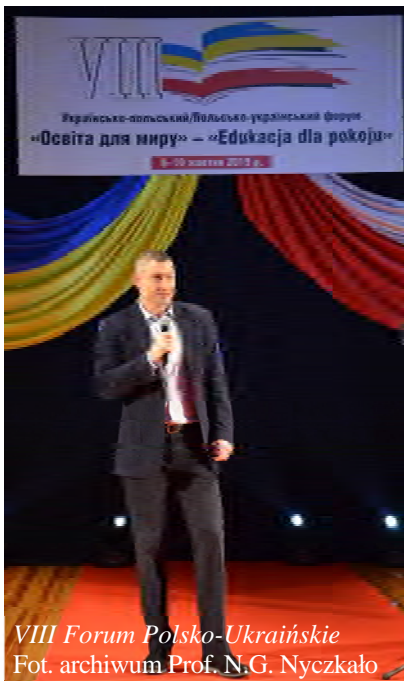
Warto dodać, że podczas IX Forum Polsko-Ukraińskiego zostaną przedstawione wyniki badań na temat, które były prowadzone w Polsce i w Ukrainie, a w realizację których jest zaangażowany Zakład Pedagogiki APS.

W tym miejscu warto również przywołać wspomnienia z VIII Forum Polsko-Ukraińskiego, które miało miejsce 8 i 10 października 2019 roku w Kijowie i Perejasławiu Chmieńskim, i którego hasłem przewodnim i głównym zagadnieniem naukowym była „Edukacja dla pokoju”. W spotkaniu uczestniczyło wiele osób z naszej Uczelni – głównie pracownicy Instytutu Pedagogiki. Pokłosiem spotkania jest dwutomowa monografia.

W obliczu dzisiejszej sytuacji w Ukrainie, z pewnością uczestnicy Forum przywołują obrazy, zdarzenia i wystąpienia, które nabierają teraz nowego, głębszego sensu. Podczas Forum gościem honorowym był Witalij Kilczko (były Mistrz Świata w Boksie oraz absolwent Uniwersytetu

Pedagogicznego, w którym odbywało się VIII Forum, który pięknie mówił o wartości patriotyzmu i wychowania dla pokoju. Dziś, jako Mer Kijowa każdego dnia udowadnia, że słowa, które wtedy wypowiadał nie były tylko pustymi sloganami...

VIII Forum Polsko-Ukraińskie
Fot. archiwum Prof. N.G. Nyczkało

W obliczu bohaterkiej i zaskakującej całej współczesny świat walki, jaką podjął Naród Ukraiński w obronie Ojczyzny, inną, bo bardzo wzruszającą obecnie wymowę, ma gest podarowania podczas VIII Forum przez Polaków na ręce Ukraińskich Przyjaciół zabytkowej szabli, która symbolizować miała patriotyzm, honor i miłość do ojczyzny.

Podczas VIII Forum Polsko-Ukraińskiego wspólnie posadzone zostało drzewo, które miało symbolizować przyjaźń i współpracę między polskimi i ukraińskimi naukowcami. Posadziliśmy je w ogrodzie Uniwersytetu Pedagogicznego w Perejasławiu Chmielnickim, na terenie niezależnej i niepodległej Ukrainy

VIII Forum Polsko-Ukraińskie
Fot. archiwum Prof. N.G. Nyczkało

i mamy nadzieję, że właśnie tam będzie wzrastać w żyznej i wolnej ukraińskiej ziemi.

Każdego dnia jesteśmy zafascynowaną i ciepłą myślą z naszymi przyjaciółmi z Ukrainy, o których bardzo się martwimy. W tym miejscu warto przekazać wiadomość, że Prof. zw. dr hab. Nella Grigoriewna Nyczkało (od wielu lat współpracująca z APS i odznaczona przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej za zasługi w rozwijaniu współpracy i kontaktów środowisk naukowych i studenckich Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej), która przez wiele dni przebywała w schronie, obecnie jest z Rodziną na Zakarpaciu, skąd w systemie zdalnym kieruje Wydziałem Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego Narodowej Akademii Nauk Pedagogicznych Ukrainy. Poza tym, Pani Profesor cały czas aktywnie uczestniczy w licznych działaniach związanych z organizacją ulokowania kadr naukowych Ukrainy w innych krajach (głównie w Polsce, Niemczech, Rumunii i Mołdawii) oraz orga-

nizuje zbiórki pieniędzy na zakup kamizelek kuloodpornych. Mimo niezwykle trudnego czasu, Pani Profesor nadal deklaruje swój przyjazd na IX Forum Polsko-Ukraińskie, więc z niecierpliwością czekamy na to bardzo ważne dla nas, polskich uczestników, majowe spotkanie.

Akademia Pedagogiki Specjalnej od początku wojny jest zaangażowana w pomoc Ukrainie, o szczegółowych działaniach w każdym tygodniu, jesteśmy informowani mailowo. Jeżeli chcecie Państwo włączyć się w akcję długofalowej pomocy dla Ukrainy organizowanej w APS, polecamy dołączenie do utworzonego przez Samorząd Studentów zespołu w aplikacji MS Teams **Solidarni z Ukrainą** poprzez kod: **2jlcok9** lub link¹.

W zespole tym znajdziecie Państwo przydatne materiały (poradniki, broszury, adresy organizacji pomocowych) oraz kanały tematyczne.

Beata Szurowska

¹ https://teams.microsoft.com/l/team/19%3af0L1X-wSZu-ZwrjB5io9o7t5Gso9JWKfT_JXX7bxRPV41%40thread.tacv2/conversations?groupId=b0f26cc0-ea8f-4091-b998-9d108ee74da1&tenantId=aee18df6-9fc6-4188-b9f4-b3f12e451c86

Jest świetnie, będzie cudnie

W dn. 16 marca Senat APS zatwierdził programy zmodyfikowanych i nowych kierunków studiów i specjalności, w tym również te, za których merytoryczny kształt odpowiada nasz Instytut.

Za tą zdawkową informacją kryją się trzy miesiące intensywnej pracy kilkudziesięciu osób – pracy różnego rodzaju, od twórczej i konsultacyjnej, po redaktorską i korektorską. Naszym zamiarem było zaś stworzenie/modyfikacja programów studiów, które wzmocnią pedagogiczną ofertę Uczelni, a zarazem będą odpowiadać na aktualne potrzeby otoczenia społecznego.

Z pewnością nikogo nie dziwi fakt, że jest wśród nich nasz „flagowy” kierunek **Pedagogika**, ale zaskoczyć mogą zmodyfikowane i zupełnie nowe nazwy na liście jego specjalności, które umożliwiają zdobycie różnorodnych kompetencji pedagogicznych (wszystkie mają profil nienauczycielski): (**specjalności I stopień**): Animacja Społeczno-Kulturowa, Edukacja Dorosłych i Coaching Kariery Zawodowej, Edukacja Medialna i Techniki Dziennikarskie, Psychopedagogika Kreatywności; (**specjalności II stopień**): Pedagogika Pracy i Zarządzanie Zasobami Ludzkimi, Trener Grupowy i Animator Zmiany Społecznej, Pedagogika Resocjalizacyjna z Kryminologią (Inst. Ped. Spec.), Edukacyjny Content Design, Edukacja Zdalna i Grafika Komputerowa, Pedagogika Opiekuńczo-Wychowawcza, Edukacja Teatralna i Muzyczna.

W programie kierunku wprowadzono też inne zmiany: powstała nowa sylwetka absolwenta/ki, zrewidowane zostały efekty uczenia się wszystkich przedmiotów, na studiach I

stopnia pojawiły się nowe przedmioty, w tym *E-narzędzia w pracy pedagogicznej*, *Trening myślenia krytycznego*, *Rozwój osobowy i zawodowy pedagoga*, *Projektowanie dydaktyczne*, *Praca pedagoga z osobą dorosłą*, *Tożsamość zawodowa pedagoga* oraz trzy przedmioty fakultatywne: fakultet w języku obcym, fakultet mający postać tutoringu rozwojowego i fakultet *Kultura-sztuka-życie codzienne*. Program studiów II stopnia przeszedł również znaczącą przemianę: najważniejsza z nich to wprowadzenie dwóch modułów przedmiotowych do wyboru (obszary subdyscyplin pedagogiki), przedmiot uzupełniający dla absolwentów/ek innych kierunków, przedmiot *Fundraising i projekty grantowe*, powiększenie wymiaru godzin przedmiotów metodologicznych, fakultet realizowany w postaci tutoringu i fakultet *Życie społeczne i kulturalne*. Praca nad programem tego kierunku była dla mnie największym wyzwaniem i cieszę się, że wsparło mnie w niej tak liczne grono osób, m.in. dr hab. Agnieszka Olechowska, prof. APS, dyrektorki studiów – dr Dorota Jankowska i dr Marlena Grzelak-Klus oraz instytutowy zespół ds. programów studiów kierowany przez dr hab. Annę Perkowską-Klejman, prof. APS. Większe i mniejsze zmiany zaszły również w programach istniejących specjalności, zwłaszcza na studiach II st. – dziękuję za pracę nad nimi kierownikom i ich zespołom.

W tym roku swoje uzupełnienie na poziomie magisterskim uzyskał kierunek **Pedagogika Zdolności i Informatyki** (kierunek nauczycielski), za co podziękowania należą się dr Małgorzacie Jabłonowskiej i zespołowi Zakładu Metodologii i Pedagogiki Zdolności. Zmiany nastąpiły także w istniejącym od dwóch lat programie kierunku **Interdyscyplinarne studia nad dzieciństwem i prawami dziecka** (st. II stopnia) – dziękuję dr Marcie Kuleszy i innym osobom z Katedry Pedagogiki Społecznej za podjęcie tego wyzwania, tym bardziej, że równolegle zespół ten opracowywał nowy program kierunku o nazwie **Pedagogika Opiekuńczo-Wychowawcza i szkolna** (I i II st.) – działania te koordynowały dr hab. Anna Perkowska-Klejman, prof. APS i dr Marta Wiatr.

W tej ogromnej pracy, trwającej od początku listopada do końca stycznia wzięło udział znacznie więcej osób, niż zdołałam wymienić, w tym kilkanaście osób spoza Instytutu (koordynatorzy przedmiotów). Kończąc postać programów, w tym korektę, zawdzięczamy Zastępczyni Dyrektorki IP – dr Justynie Bluszcz. Jestem przekonana, że nasza praca przyniesie w najbliższych latach spodziewane efekty. Przed nami zaś kolejny krok w tym kierunku – przygotowanie treści promujących kierunki i specjalności przed rozpoczęciem rekrutacji na rok 2022/23.

Danuta Uryga

Fot. Alfons Morales on Unsplash

Nasze publikacje!

Przedstawiamy kolejne sukcesy publikacyjne naszych pracowników.

Czarnecka Iwona: *Rozwój szkolnictwa specjalnego w Polsce w latach 1918–1939. Realia a oczekiwania*, 2021, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-66879-13-3

Z recenzji wydawniczej

Monografia stanowi bogaty i cenny materiał faktograficzny. Szczególną zaletą pracy jest to, że w sposób przejrzysty i klarowny dokonana rekonstrukcja przeszłości, według wcześniej założonych przesłanek metodologicznych, została wzbogacona o interpretacje i wnioski Autorki, które mają pełne oparcie w konkretnych, przywoływanych materiałach, opisywanych faktach czerpanych ze źródeł normatywnych, narracyjno-relacyjnych, historiograficznych.

Wiedza historyczna, jaką dzieli się z czytelnikiem Autorka, ma szczególną wartość, ponieważ może stanowić cenne źródło inspiracji dla działań innowacyjnych, ale też refleksji krytycznej nie tylko pedagogów, lecz także przedstawicieli władz oświatowych i wszystkich, którym bliskie jest zrozumienie złożoności omawianych problemów szkolnictwa specjalnego.

Dr hab., prof. APS
Małgorzata Kupisiewicz

Przedstawiona praca znacznie poszerza wiedzę w zakresie historii wychowania dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością i niedostosowaniem społecznym oraz wnosi nowe treści do dyskursu naukowego w zakresie powstania i rozwoju szkolnictwa dla takich uczniów. Szczególnie polecałabym książkę pracownikom naukowym, studentom, nauczycielom zainteresowanym historią wychowania, pedagogiką specjalną i szkołami dla osób z zaburzeniami rozwoju.

Dr hab., prof. SGGW
Ewa Skrzetuska

Fot. Olga Tutunaru on Unsplash

Gara Jarosław: *Istnienie i wychowanie. Egzystencjalne inspiracje myślenia i działania pedagogicznego*, 2021, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-66879-30-0

Z recenzji wydawniczej

W moim przekonaniu praca wpisuje się w najlepszą tradycję humanistycznego myślenia o praktyce edukacyjnej jako ważnym (i chyba coraz ważniejszym) elemencie i obszarze kultury, którego osobliwość (wynikająca z przedmiotu badań) ujawnia się w pluralizmie orientacji badawczych oraz pluralizmie praktyk edukacyjnych. Uznanie zasady pluralizmu i radykalny sprzeciw wobec wszelkich fundamentalizmów powoduje, że ciągle w pedagogice powraca pytanie

o „ogólność”. (...) Takie usytuowanie dzieła Jarosława Gary wyznacza zasadniczy krąg osób, które powinny być lub mogą być nią zainteresowane. Jest to w moim przekonaniu szeroki krąg osób mających o sobie mniemanie, że mają przygotowanie pedagogiczne do myślenia i działania profesjonalnego w zakresie edukacji (kształcenia, wychowania). Zakładam bowiem, że profesjonalizm myślenia i działania musi korespondować z wolą i zaangażowaniem w doskonalenie swego uczestnictwa w dyskursie społecznym o edukacji. Recenzowana książka może być szczególnie pomocna tym, którzy lepiej chcą rozumieć niepowodzenia, pułapki i ograniczenia dyskursu o celach wychowania.

Prof. dr hab.
Teresa Henicka-Bezwińska

Książka podejmuje istotny nurt filozoficznej i pedagogicznej, zważywszy, że sam egzystencjalizm rozumiany jest jako wyjście z egzystencji banalnej i wybór drogi ku egzystencji autentycznej. Tak brzmiące hasło zawiera w sobie szczególne znaczenie dla myśli pedagogicznej, z natury swojej ukierunkowanej na przewidywanie aktualnego stanu i podążanie ku nowym wyzwaniom i celom, ku przyszłemu „dobru rozwojowemu wychowanka”. (...) Egzystencjaliści zajmują się konkretnym istnieniem, w przeciwieństwie skoncentrowanych na istocie – esencjalistów, co bardzo dobrze odzwierciedla także tytuł recenzowanej publikacji: Istnienie i wychowanie. Z takiej pozycji egzystencjaliści ujmują ludzki byt jako wolny wybór wśród tysiącznych możliwości i apelują do człowieka, by zrywał z anonimową masą, w której giną

rysy indywidualne, co bardzo dobrze eksponuje Autor książki. (...) Monografia jest bardzo potrzebna i istotna na polskim rynku opracowań.

Ks. prof. dr hab. Marian Nowak

Przybylski Błażej: Między rozkwitem a katastrofą. Młodzież akademicka o przyszłości kraju, 2021, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, 978-83-66879-45-4

Z recenzji wydawniczej

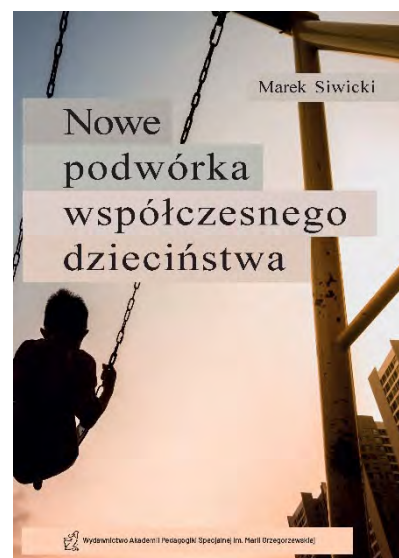
Podjęta przez Błażeja Przybylskiego problematyka ma wielkie znaczenie w okresie dominacji orientacji indywidualistycznych i konsumpcyjnych, a zarazem wielkich zmian politycznych, ekonomicznych i kulturowych, w wirze których znalazła się Polska, bardzo dzielących Polaków, a przy tym marginalizujących i uprzedmiotawiających własną młodzież. Niezwykłej wagi poznawczej są typologie Autora i takie jego ujęcia problemów, że zachęcają czytelników do samodzielnego ich rozważania i do dyskusji nad nimi. Napisał on doprawdy fascynujący, wieloaspektowy obraz postrzegania przez młodzież siebie, Polski i świata współczesnego. Monografia ta jest pracą o wielkiej

wadze problemowej, nowatorską, bardzo dobrze zrealizowaną badawczo oraz przejrzystie ustrukturyzowaną i świetnie napisaną.

Prof. dr. hab. Zbigniew Kwieciński, członek rzeczywisty PAN

Mamy do czynienia z pracą dotyczącą bardzo ważnego i w tym ujęciu rzadko podejmowanego tematu, pracą która ma wartościowe podstawy teoretyczne i dobre, a zarazem w dużej mierze oryginalne założenia badań własnych, bardzo dobrą prezentację wyników badań przeprowadzonych wśród studentów uczelni warszawskich, wnikliwie i celne uwagi, komentarze i refleksje autorskie.

Prof. dr. hab.
Miroslawa J. Szymański

Siwicki Marek: Nowe podwórka współczesnego dzieciństwa, 2021, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISB 978-83-66879-32-4

Z recenzji wydawniczej

(...) To jest ustawicznie prowadzony przez Autora dialog z samym sobą na bazie wielości tekstów, których uobecnianie nie ma na celu rekonstrukcję naukową istniejącej już wiedzy,

teorii, koncepcji, by nadać im nowy, metaforyczny rys czy charakter. W Polsce rzadko pojawiają się tego typu studia, które są wynikiem z jednej strony erudycji, bogactwa przeczytanych rozpraw, ale zarazem poddaniem im intersubiektywnej rewaloryzacji, autorefleksji, reflektorowi samoświadomości (...). To jest jedna z najtrudniejszych technik badań jakościowych (...), takie prace są rzadkością na polskim rynku. (...) Praca jest ciekawa i bardzo potrzebna ze względu na konieczność przywrócenia równowagi w dziecięcym świecie między środowiskiem życia realnego a wirtualnego.

Prof. dr hab.
Bogusław Śliwerski

(...) Autor badaną rzeczywistość postrzega jako pragmatyczny łańcuch zależności genetycznych, funkcjonalnych lub strukturalnych. Stara się nie tylko wyeksponować ich naturę, lecz także ocenić ich znaczenie realne, rzeczywiste i potencjalne. Jest to cenna cech badaczy wnikliwych, o nieskrępowanych właściwościach zmysłu analitycznego, śmiałego w tezach. (...) Wnioski teoretyczne oraz postulaty dla praktyki edukacyjnej ujęte są z perspektywy Autora – pedagoga społecznego, medialnego i pedagoga kultury fizycznej. To swoiste „trójstronne” podejście przyczyniło się do wartościowego poznawczo naukowego namysłu (...). Rezygnacja Autora ze ścisłe scjentystycznych reguł pisarstwa akademickiego na rzecz refleksyjnej eseistyki (...) umożliwiła uzasadnienie głównej tezy o podwórku jako ostatnim bastionie dziecięcej swobody.

Prof. dr hab.
Ewa Ogrodzka-Mazur

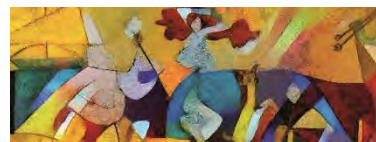

Michalski Jarosław: Horyzonty pedeutologii, 2021, Difin, ISBN 978-83-8270-037-4

Opis wydawcy

Książka jest autorskim podejściem do rozważań dotyczących zawodu nauczycielskiego, uwzględniających przede wszystkim dynamiczne zmiany rzeczywistości i związane z tym nowe konteksty działalności szkół i pracy nauczycieli. Obejmuje swoją tematyką miejsce tej subdyscypliny pedagogiki w przestrzeni akademickiej i szkoły oraz wskazuje na możliwości szerszego wykorzystywania jej osiągnięć w nauce i praktyce nauczycielskiej. Podkreśla również potrzebę aktywnej obecności nauczycieli w dalszym tworzeniu myśli pedeutologicznej, ale również samych siebie, co jest ważnym kierunkiem dla zadowalającego funkcjonowania w przyszłości. W książce są zatem scharakteryzowane autorskie horyzonty pedeutologii, wśród których można wskazać między innymi: fascynacje zawodem nauczycielskim; ontologiczne podstawy pedeutologii; myślenie pedeutologiczne w kształceniu nauczycieli; transformacje; przywództwo organizacyjne i naukowe pedeutologii;

pedeutologiczną konsyderację; pedeutologię twórczości; pedeutologię empiryczną; przywództwo edukacyjne i naukowe; pedeutologiczną wyrazistość czy też horyzont eksperyencji. Monografia prezentuje zatem nowe podejście do rozważań o zawodzie nauczycielskim i jest zaproszeniem dla Czytelników do dialogu o zagubionych szansach dla zawodu nauczyciela, ale odkrywanych ponownie w poczuciu autonomizacji, doceniania wartości nauki i odnalezienia pewnych wskazówek dla wyzwania nowej świadomości nauczycielskiej. Publikacja jest oryginalnym pomysłem Autora, nie mającym dotąd podobnego ujęcia w polskiej literaturze pedeutologicznej. Książka kierowana jest do nauczycieli akademickich, studentów specjalności nauczycielskich oraz do nauczycieli pracujących w szkołach.

WPROWADZENIE DO TEORII KRYTYKOZNAWSTWA

KRYTYKA NAUKOWA
(NIE TYLKO) W PEDAGOGICE

BOGUSŁAW ŚLIWERSKI

impuls

Śliwerski Bogusław: Wprowadzenie do teorii krytykoznawstwa: krytyka naukowa (nie tylko) w pedagogice, 2021, Oficyna Wydawnicza Impuls, ISBN 978-83-66990-58-6

Z recenzji wydawniczej

Monografia naukowa Bogusława Śliwerskiego jest napisana

zgodnie z zasadami przyjętymi w naukach społecznych, zwłaszcza w sferze twórczości pedagogicznej. Autor swobodnie porusza się na wielu płaszczyznach refleksji naukowej, przywołując co jakiś czas adekwatne do podjętej problematyki cytaty z pism wybitnych znawców wielu dyscyplin akademickich. Sięga nie tylko do przebogatej skarbnicy wiedzy filozoficznej, ale także do nauk przyrodniczych i ścisłych. Tekst pracy nasycony jest zarówno ideami głoszonymi przez badacza, jak i casusami praktyki z krytyki naukowej. Ale praca ta jest pod wieloma względami pierwsza, a zatem oryginalna, w ramach podjętej problematyki, jej głębi i znaczenia społecznego. Jednym z najistotniejszych problemów współczesnej nauki jest zachowanie w praktyce badawczej wysokiej jakości prowadzonych studiów i dociekań naukowych.

prof. dr. hab. Józef Górniewicz

Wiśniewska Ewa: *Efektywność treningu kreatywności dzieci i młodzieży*, 2021, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-66879-51-5

Z recenzji wydawniczej

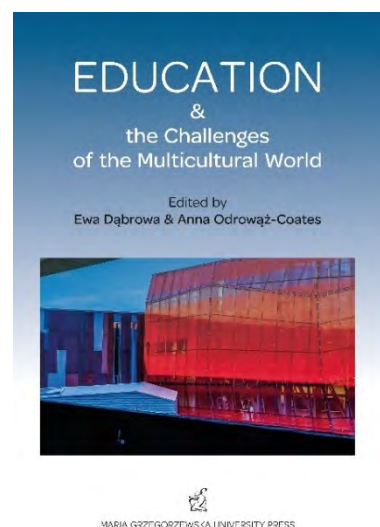
Teoretyczno-empiryczno-aplikacyjny (praktyczny) charakter rozprawy wskazuje na wyczerpujące, holistyczne, spójne i całościowe opracowanie problematyki procesu stymulowania twórczości dzieci i młodzieży oraz efektów tej stymulacji. Warto tu podkreślić, że Autorka podjęła bardzo odważną decyzję dotyczącą wyboru rzadko stosowanego w nauce podejścia pedagogicznego polegającego na opracowaniu uniwersalnego, ciekawego, autorskiego programu rozwijania twórczości dzieci i młodzieży oraz objęcia badaniami eksperymentalnymi tak szeroko określonej wiekowo próby badanych, to jest dzieci i młodzieży od 7 do 17 lat. (...) W monografii mamy więc do czynienia zarówno z badaniami podstawowymi, jak i stosowanymi – a patrząc na to z innej strony – z badaniami interdyscyplinarnymi lokującymi się głównie w psychologii i pedagogice (...). Rozprawę cechuje bardzo wysoki poziom merytoryczny, jest to dzieło przemyślane, twórcze, świadczące o wysokich kompetencjach naukowo-badawczych, bardzo dużym nakładzie pracy. Stanowi znaczące osiągnięcie w dziedzinie polskiej pedagogiki, ze względu na zastosowania w praktyce edukacyjnej oraz ogólny wysoki poziom metodologiczny.

dr hab., prof. UwB
Janina Uszyńska-Jarmoc

Praca Ewy Wiśniewskiej jest znakomitą, dojrzałą i rozwiniętą studium empirycznym, jakich próżno szukać w polskiej, i nie tylko polskiej, pedagogice/psychologii twórczości. Autorka podjęła się trudnego i złożonego zadania teoretyczno-

-badawczego i na kartach książki daje świadectwo rozwiniętych kompetencji naukowych (...). Głęboka wiedza teoretyczna, świetny warsztat badawczy, umiejętności analizy statystycznej oraz dyskursywność wywodu pozwoliły Jej na stworzenie pracy, która wzbogaca dorobek dyscypliny o dzieło znaczące. Podkreślę jeszcze raz – w polskiej literaturze naukowej na ten temat nie ma dzieła o podobnej randze.

prof. dr. hab.
Krzysztof Szmidt, UŁ

Dąbrowa Ewa, Odrowąż-Coates Anna: (red.) *Education and the Challenges of the Multicultural World*, 2021, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-66879-38-6, [978-83-66879-39-3]

Z recenzji wydawniczej

The rapidly changing educational reality requires a constant search for answers to questions about the quality of education and the challenges it faces now and in the future. Authors, experienced academics, young scientists and specialists in multicultural education, have prepared an important monograph, which is highly interesting.

Its content introduces new knowledge to the theory and practice related to the issues of education and the challenges of the multicultural world. In my view, the work will find recognition in the scientific community and is worth recommending to educators, candidates for teachers, theorists, but also to education practitioners.

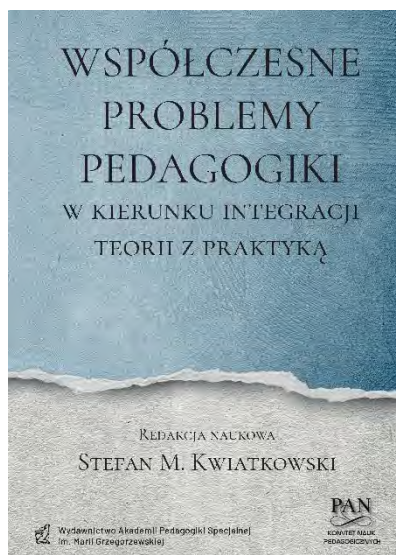
Prof. Joanna Madalińska-
-Michalak,
University of Warsaw, Poland

These texts show that the understanding of the world goes far beyond the Western-Eurocentric understanding of the world; as they account for diverse ways of navigating the challenging times of globalization. To give voice to groups far too often silenced and to practices considered subaltern is a first step towards recognition and cognitive justice. Understanding these diverse trajectories is necessary for a truly plural approach if we want our societies to rise to the challenges posed by multiculturalism in the 21st century. In conclusion, I recommend this book for publication as it is a valuable contribution to inter-cultural dialog and innovative approaches to diverse aspects of social inclusion.

Dr Cecilia Zsögön
University of Buenos Aires,
Argentina

Fot. Ergita Sela on Unsplash

Kwiatkowski Stefan M.: (red.) Współczesne problemy pedagogiki: w kierunku integracji teorii z praktyką, 2021, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-66879-28-7

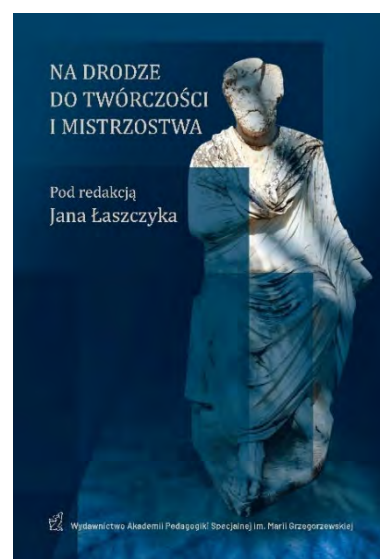
Z recenzji wydawniczej

Prognozowanie przyszłości to nic innego jak planowanie społeczne, które stanowi przedmiot zainteresowania różnych dyscyplin naukowych. W rodzinie nauk społecznych, a w szczególności w pedagogice, wraz z rozwojem i postępującym zróżnicowaniem form (trendów ewolucji) życia publicznego niepominiernie wzrasta skala i rola zjawisk spontanicznych szczególnie omawianych w literaturze przedmiotu w sferze teorii, a w znacznie mniejszym wymiarze w obszarze ich aplikacji praktycznych. Wiele bowiem jednostek i grup społecznych zostaje bezpośrednio uwikłanych w cykl zdarzeń nieoczekiwanych, których przebieg wykracza poza dotychczasowe doświadczenia ich uczestników. Proponowana przez Redaktora Naukowego tomu prof. dra hab. Stefana M. Kwiatkowskiego idea integracji społecznej za pośrednictwem edukacji na rzecz

stabilizacji powstaje w warunkach zakłóconej internalizacji norm i wartości (...).

Poszczególne artykuły posiadają walor bezpośredniego wykorzystania praktycznego. Są one wszystkie bez wyjątku rozprawami o teoretyczno-diagnostycznym charakterze. Zasługują na uwagę osób kreujących politykę społeczną i edukacyjną w naszym kraju (...).

prof. dra hab.
Andrzej Radziewicz-Winnicki

Łaszczyk Jan: (red.) Na drodze do twórczości i mistrzostwa, 2021, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ISBN 978-83-66879-43-0

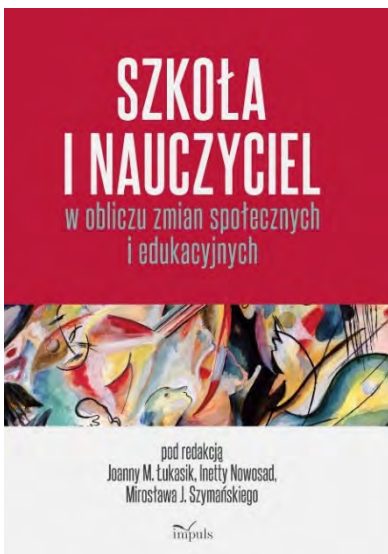
Z recenzji wydawniczej

Tak pożądaną w nauce odkrywczosc i niezależność myślenia, podniesioną przez Stanisława Ossowskiego do rangi „nieposłuszeństwa w myśleniu” znaleźć można na kartach wieloautorskiej pracy *Na drodze do twórczości i mistrzostwa* [...] Johann Wolfgang Goethe z przekąsem zwykł był mówić, że „niektóre książki [...] zostały napisane nie po to, żeby się można czegoś z nich nauczyć, lecz abyśmy wiedzieli, że i autor coś wiedział”. Tym razem

mamy do czynienia z sytuacją na wskroś odmienną. Jest w tej pracy urok szczególny. Wywodzący się z intelektualnej szkoły Andrzeja Górskiego Autorzy czerpią z niej obficie, ale też obdarzają Czytelnika swymi oryginalnymi, głębokimi przemyśleniami.

Adresatem książki powinni stać się nie tylko nauczyciele i pedagodzy z wielu ośrodków akademickich w Polsce, ale wszyscy Ci, którzy wiedzą, że próba zrozumienia funkcjonowania człowieka we współczesnym świecie bez respektowania roli, jaką w jego życiu odgrywa twórczość, z góry skazana jest na niepowodzenie.

dr hab., prof. APS
Maciej Tanaś

Łukasik Joanna Małgorzata, Nowosad Inetta, Szymański Mirosław Józef: (red.) Szkoła i nauczyciel w obliczu zmian społecznych i edukacyjnych, 2021, Oficyna Wydawnicza Impuls, ISBN 978-83-8095-948-4

Ze wstępu...

Przeobrażenia, jakie dokonują się w każdym obszarze życia człowieka, wymagają zmodyfikowanego podejścia: kształcenia

i wychowania, młodych ludzi, które pozwoli funkcjonować w świecie zgodnie z wymaganiami czasów w duchu uniwersalnych wartości. Uwzględniając powyższe uznano za niezwykle ważne skoncentrowanie uwagi na szkole i nauczycielach, których udział w kreowaniu nowej jakości edukacji jest nieoceniony. Oni są bowiem odpowiedzialni za stworzenie nowej kultury uczenia się. Bezsprzecznie tempo doświadczanych zmian i „kurczący się” świat wymuszają inne niż dotychczas podejście do miejsca i roli szkoły (organizacji, metod pracy, sposobu funkcjonowania i in.) oraz nauczycieli, wyostając znaczenia wiedzy połączonej z refleksyjnością i krytycznym myśleniem.

Jurkiewicz Patrycja: Proces identyfikacji zawodowej nauczycieli przez pryzmat wartości: studium teoretyczno-empiryczne, 2021, Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, Sieć Badawcza - Łukasiewicz: Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji, ISBN 978-83-7789-155-1

Z recenzji wydawniczej

Monografia dr Patrycji Jurkiewicz jest ważnym i aktualnym głosem w dyskusji nad funkcjonowaniem współczesnego nauczyciela, potrzebnym zwłaszcza w okresie dość wyraźnego sporu społecznego w naszym kraju o wartości, o ich wpływ na nasze życie, w tym także na życie zawodowe.

W swojej pracy Autorka ukazuje związek przyczynowo-skutkowy dotyczący relacji wartości, z którymi utożsamiają się nauczyciele a ich poziomem identyfikacji ze swym zawodem. Są to zagadnienia rzadko podejmowane w eksploracjach badawczych, wymagające odpowiednich kompetencji metodologicznych, ale także refleksyjnego spojrzenia na istotę i sens pracy pedagogicznej, na „samotność” nauczyciela w jego pracy zawodowej.

Zarówno aktualność, jak i swoistość analizowanych zagadnień czyni z recenzowanej monografii opracowanie cenne dla myśli pedeutologicznej, jak i samej praktyki edukacyjnej.

Autorka, z jednej strony, nie wyklucza ontologicznego charakteru badanej relacji, z drugiej zaś traktuje ją jako kategorię interdyscyplinarną. W konsekwencji znajdujemy w pracy imponującą liczbę nazwisk filozofów, etyków, psychologów, socjologów, a przede wszystkim pedagogów. Książkę oceniam jako pozycję wartościową, niezwykle przydatną w przygotowaniu kandydatów do zawodu nauczyciela, rekomenduję ją z przekonaniem do druku.

Piszemy

Szkola Specjalna /Special School – czasopismo, które powstało w 1924 r. z inicjatywy Marii Grzegorzewskiej i ukazuje się regularnie od nieomal stu lat. Dwie krótkie przerwy wydawnicze spowodowane były drugą wojną światową i zwolnieniem Marii Grzegorzewskiej z funkcji naczelnej Redaktora przez socjalistyczne władze Polski Ludowej w latach 50. ub. wieku.

Jest to jeden z pierwszych w Europie periodyków skupiający się głównie na problematyce rozwoju, edukacji i terapii osób z różnego typu niepełnościami, zaburzeniami i niedostosowaniem społecznym, w tym szczególnie dzieci. Dzięki klarownie wyeksponowanej, bardzo określonej przestrzeni zainteresowań, pismo wypracowało sobie zarówno renomę, jak i rozpoznawalność na rynku wydawnictw pedagogicznych.

Misją *Szkoły Specjalnej* jest upowszechnianie wiedzy dotyczącej osób ze specjalnymi potrzebami, osób defaworyzowanych, ze szczególnym zaakcentowaniem działalności edukacyjnej, terapeutycznej, resocjalizacyjnej i inkluzji społecznej.

Na łamach czasopisma prezentowane są najnowsze badania naukowe związane z efektywnością edukacyjnych innowacji i metod wdrożeniowych. Ostatnie

lata obfitowały w nowe propozycje metodyczne, które wciąż czekają na weryfikację i taka właśnie badawcza tematyka artykułów, jak podkreśla Naczelna Redaktor Ewa M. Kulesza, jest szczególnie doceniana, gdyż przekłada się na poziom codziennej praktyki pedagogicznej, podnosząc w efekcie jakość życia tych, którzy wsparcia potrzebują w sposób szczególny. W tym kontekście, w rubryce naukowej, publikuje się teksty o charakterze badawczym, poświęcone zagadnieniom efektywności różnorodnych metod i procesów rehabilitacji, resocjalizacji, rewalidacji, terapii i wspierania. Analizy dotyczą zarówno aspektów teoretycznych, jak i empirycznych. Podejmowane są tematy dotyczące funkcjonowania, kształcenia i wspierania, zarówno dzieci, jak i osób dorosłych z niepełnosprawnością i innymi formami niedostosowania społecznego. Podnoszone są idee autonomii, równych praw i normalizacji na wszystkich płaszczyznach tworzących rzeczywistość osób z niepełnościami, ich opiekunów i wychowawców. Ważnym elementem zawartości pisma są prezentacje wydarzeń naukowych o zasięgu krajowym i zagranicznym, konferencje, kongresy, teksty polecające, ciekawe recenzje, zamieszczane na wewnętrznych okładkach, a więc krótkie i pełne treści. Dzięki tak pomyślanej formule, wydawnictwo

można traktować jak obowiązkową lekturę i przewodnik dla aktywnych i zainteresowanych rozwojem zawodowym pedagogów, szczególnie pedagogów specjalnych. Jest to również platforma wymiany doświadczeń, zwłaszcza z przestrzeni dobrej praktyki pedagogicznej.

Pismo zawsze było i jest wrażliwe na nowe zjawiska i potrzebę wychodzenia naprzeciw problemom osób z niepełnościami i ich środowisk. Z tych pobudek w 2009 roku stworzona została nowa rubryka poświęcona zagadnieniom praw osób z niepełnościami i rozwiązaniom prawnym dedykowanym właśnie tej grupie. Jest to szczególnie cenne w obliczu zmian związanych z dążeniem do unifikacji prawa polskiego i prawa Unii Europejskiej, w przestrzeni równych praw ludzi. Redaktor Naczelna akcentuje, że zespołowi redakcyjnemu przyświeca w pracy piękna idea realnego wpływania na oblicze polskiej pedagogiki specjalnej, stąd też bardzo oczekiwane są teksty pisane przez praktyków i dla praktyków oraz key studies. Jest również miejsce na debiuty, w postaci publikacji stojących na wysokim poziomie naukowym tekstów nadsyłanych przez doktorantów i absolwentów naszej Akademii. Są to w większości artykuły stworzone na bazie prac doktorskich i magisterskich, często pilotowane przez

ich promotorów. Teksty takie wnoszą w świat nauki nowe, młode spojrzenie i nową problematykę, proponując niekonwencjonalne rozwiązania i ciekawe perspektywy badawcze.

Kilka wskazówek dla autorów

Teksty opracowywane są zgodnie ze stylem APA, a każdy autor obowiązany jest do posiadania numeru Orcid. Czasopismo ukazuje się w wersji papierowej i jest to wersja referencyjna. Ponadto wszystkie teksty w całości publikowane są w wersji elektronicznej na stronie internetowej www.szkołaspecjalna.aps.edu.pl. Z kolei na stronie e-szkołaspecjalna.pl zamieszczane są ich streszczenia wraz ze słowami kluczowymi i bibliografią. Strona e-szkołaspecjalna.pl i panel publikacyjny poprzez który składane są teksty pilotowane są przez Index Copernicus. Każdy numer czasopisma recenzowany jest przez dwóch niezależnych ekspertów z uwzględnieniem zaleceń MNiSW zawartych w broszurze *Dobre praktyki w procedurach recenzyjnych w nauce* (2011).

Nadsyłane teksty są kwalifikowane na podstawie dwóch pozytywnych recenzji, a proces wydawniczy trwa zwykle do 6 miesięcy. Jeśli proces przedłuży się ponad rok, autor ma prawo swój tekst wycofać. Czas publikacji może przyspieszyć odpowiednie przygotowanie merytoryczne i dostosowanie tekstu do wymagań czasopisma. Zespół redakcyjny składa się wyłącznie z pracowników APS, którzy z wielkim zaangażowaniem społecznie wykonują swoją pracę. Dlatego też Autorzy nie ponoszą żadnych kosztów związanych z publikacją ich tekstów. Warto też wspomnieć, że Szkoła Specjalna przygotowuje się do obchodów swojego roku jubileuszowego. Z pewnością pojawią się teksty retrospekcyjne, wspomnienia ważnych dla pedagogiki specjalnej i pisma postaci i wiele, wiele innych niespodzianek.

PL ISSN 0137-818X; MEiN 2021: 40 pkt; INDEX COPERNICUS 2020: 95,25

Redaktor naczelna: dr hab. Ewa Maria Kulesza, prof. APS
Sekretarz: Jolanta Jamiołkowska

Członkowie: Kornelia Czerwińska, Małgorzata Kierzkowska, Iwona Konieczna, Milena Miałkowska-Kozaryna, Katarzyna Nawrocka, Karolina Skarbek Ewa Wapiennik-Kuczbajska

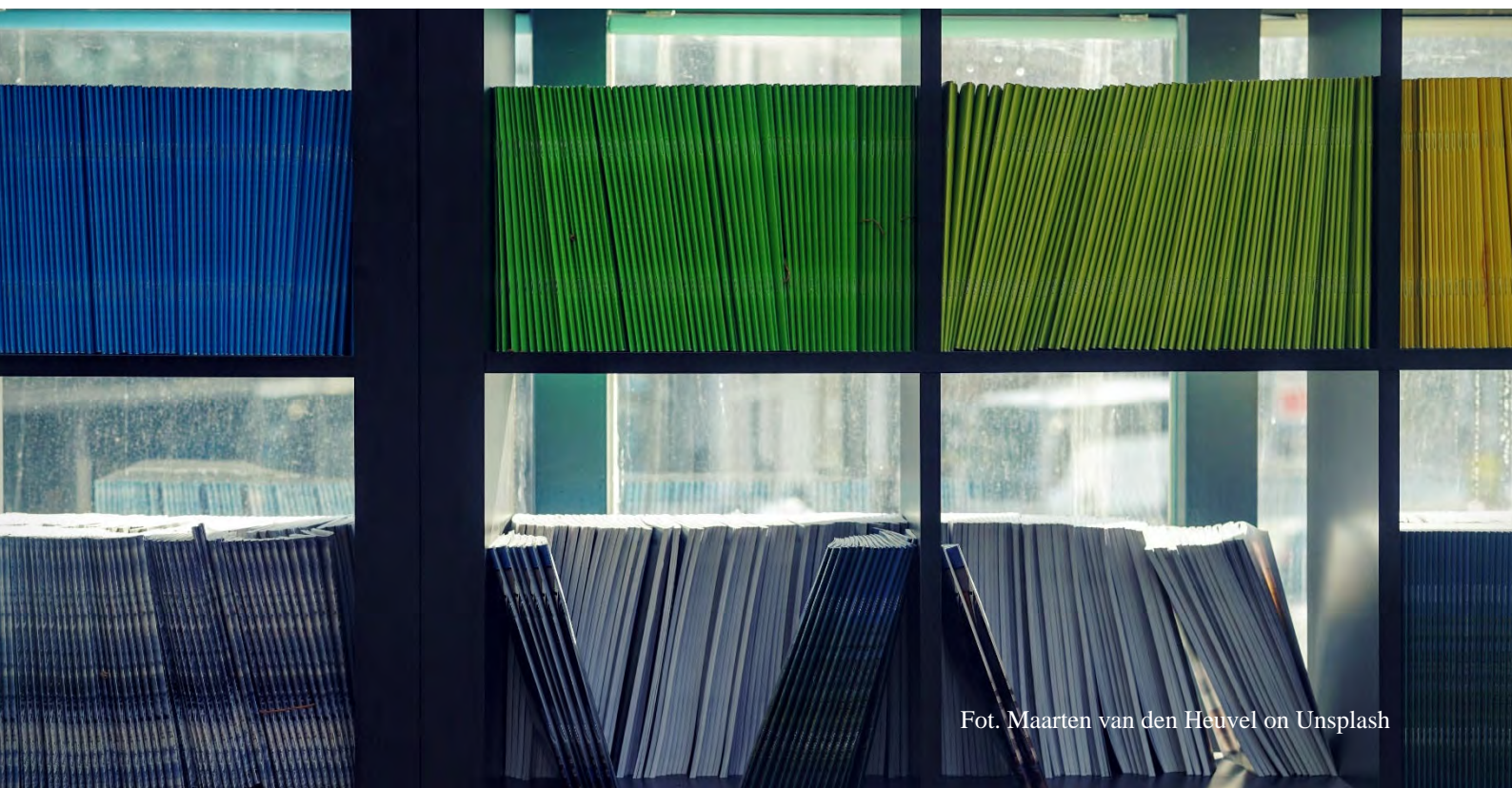
Redaktorzy tematyczni: Akbota N. Autayeva (KZ) – psychologia, Andrzej Giryński (PL) – pedagogika specjalna, Jan Łaszczczyk (PL) – pedagogika, metodologia, Bernadeta Szczupał (PL) – pedagogika specjalna.

Rada naukowa: Laura A. Butabayeva (KZ), Roy Chen (USA), Oleksey Gavrilov (UKR), Sally Goddard Blythe (GB), Joanna Głodkowska (PL), Chiu-Hsia Huang (RC), Vitaly Z. Kantor (RUS), Tatiana Lisovskaya (BLR), Aniela Korzon (PL), Bohumil Koukola (Cz), Manabu Kuroda (JPN), Irena Pospiszyl (PL), Grzegorz Szumski (PL), Adam Szecówka (PL), Alicja Zarin (RUS)

Redaktor statystyczny: Mariusz Fila

Tekst powstał przy wsparciu red. naczelnej dr hab. Ewy Kuleszy, prof. APS. Za wszelkie uwagi i wskazówki bardzo dziękujemy

Magdalena Ostolska

Kącik Pani Dorotki

Szanowni Państwo,

Uprzejmie przypominam o ważnych terminach. Promotorzy, zobligowani są do złożenia tematów prac studentów kończących studia w tym roku akademickim – ostateczny termin złożenia upływa **11 kwietnia br.**

Uprzejmie przypominam o ważnych terminach.

28 kwietnia – zebranie Instytutu Pedagogiki

14–19 kwietnia 2022r. – przerwa świąteczna

02 maja 2022r. – dzień rektorski.

30 maja 2022r. – złożenie przez Doradców studentów w sekretariacie Instytutu, sprawozdań ze współpracy ze studentami.

24.06.2022r. (piątek) – zgłoszenie przez nauczycieli akademickich dyżurów obowiązujących w okresie wakacji.

04 lipca 2022r. – złożenie przez nauczycieli akademickich w sekretariacie Instytutu, Kart zrealizowanego obciążenia dydaktycznego.

Protokoły i egzaminy

STUDIA STACJONARNE:

14.06.22r. (wtorek) - ostatni dzień zajęć dydaktycznych w semestrze letnim.

PROTOKOŁY – zaliczenie do 14 czerwca 2022r. (wtorek)

15.06–30.06.22r. – letnia sesja egzaminacyjna (przeprowadzenie egzaminów w pierwszym terminie)

15.06–15.07.22r. – egzaminy dyplomowe

PROTOKOŁY – zaliczenie na ocenę w tym seminarium dyplomowe do 03 lipca 2022r. (niedziela), egzamin 10 lipca 2022r. (niedziela)

30.06.22r. – ostatni dzień składania prac dyplomowych w systemie APD i zatwierdzania raportu z systemu antyplagiatowego przez promotora

01.07–31.08.22r. – przerwa wakacyjna

01.09–10.09.22r. – letnia sesja poprawkowa (przeprowadzenie egzaminów i zaliczeń na ocenę poprawkowych)

PROTOKOŁY – zaliczenie na ocenę poprawkowe, egzamin poprawkowy do 18 września 2022r. (niedziela), zaliczenie praktyk 30 września 2022r. (piątek)

Fot. Dorota Gołuch

12.09–30.09.22r. – egzaminy dyplomowe studentów, którzy uzyskali zgodę Dyrektora studiów na przesunięcie terminu złożenia pracy dyplomowej.

30.09.2022r. (piątek) – zaliczenie praktyk.

30.09.2022r. (piątek) – ostatni dzień semestru letniego.

STUDIA NIESTACJONARNE:

15.06–15.07.22r. – egzaminy dyplomowe

30.06.22r. – ostatni dzień składania prac dyplomowych w systemie APD i zatwierdzania raportu z systemu antyplagiatowego przez promotora

02–03.07.22r. – letnia sesja egzaminacyjna (przeprowadzenie egzaminów w pierwszym terminie)

PROTOKOŁY – zaliczenie do 01 lipca 2022r. (piątek), zaliczenie seminarium dyplomowego do 03 lipca 2022r. (niedziela)

PROTOKOŁY – zaliczenie na ocenę, egzamin do 10 lipca 2022r. (niedziela)

01.09–09.09.22r. – letnia sesja poprawkowa (przeprowadzenie egzaminów i zaliczeń na ocenę poprawkowych)

PROTOKOŁY – zaliczenie na ocenę poprawkowe, egzamin poprawkowy do 18 września 2022r. (niedziela), zaliczenie praktyk 30 września 2022r. (piątek)

12.09–30.09.22r. – egzaminy dyplomowe studentów, którzy uzyskali zgodę Dyrektora studiów na przesunięcie terminu złożenia pracy dyplomowej.

30.09.2022r. (piątek) – zaliczenie praktyk.

30.09.2022r. (piątek) – ostatni dzień semestru letniego.

Dorota Gołuch

Tel. (22) 589-36-56

Email: sekretariatip@aps.edu.pl

Prok Marii Gregorzewskiej

2022

Maria Gregorzewska

listy do Włodzkiego Klaweryjuela

to przez...
i pracy...
niez...
i pracy...
początek...
wymiar...
prawy...
funkcyj...
początek...

Wamawa, 1946.

listy do Włodzkiego Klaweryjuela
Klaweryjuela
półki...
nie w tym...
ucinio...
ucinio...
[Pobudowej...]
Włodzkiego Klaweryjuela
na...
fisa

Fot. Anna Wnorowska